

heder, og efterat disse Forhandlinger vare førte i længere Tid, kom man tilslidst til den Overbeviisning, at man paa den Maade ikke kunde naae det Maal, man tilsigtede. Der maatte altsaa være en fuldstændig Nødvendighed for Marinen til at organisere et Opshyn paa den Maade, som man antog maatte være betryggende for Holmen. Det maatte være Pligt for Marinebestyrelsen at sørge for Værstets Sikkerhed ad den Vej, som var bleven betegnet ved Sagens Forelæggelse. Repræsentationen havde dertil anvist og bevilget en Sum. Denne Sum maatte Marineministeriet være bemyndiget til at anvende i det Niemed, hvortil den var bevilget. Nu siger man, at det havde været hensigtsmæssigere og rigtigere, om Marinens Bestyrelse var fremkommen med Forslag og altsaa ikke havde oprettet denne Politistyrke; men derved vilde jo Værftet i længere Tid have været uden Opshyn, som den tidligere Minister ligesom jeg erkjendte er uundværligt, og som ogsaa Udvalget selv erkjender for nødvendigt, saasom der foreligger et Forslag fra det om at bevilge 7,000 Rb. Altsaa er Spørgsmaalet egentligt ikke om Nødvendigheden af dette Corps, men nærmest om Størrelsen deraf. Spørgsmaalet angaaer altsaa, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at anvende dertil 7,000 Rb. eller 9,000 Rb. Hvad nu angaaer Maaden, hvorpaa dette Corps er ordnet, da antager Marinens Bestyrelse, at den fuldkomment har stillet sig paa det rette Standpunkt ved at ordne det saaledes, at Corpset kan forsvinde med en Maanedes Opfigelse. De Mand, der udgjøre dette Corps, ere stillede paa en saadan Maade, at de med en Maanedes Opfigelse fratræde den kongelige eller Statens Tjeneste. Altsaa er Marinen ikke videre bunden, saa at man i Virkeligheden har opfyldt det, som den ærebe Ordfører udtalte, nemlig at Thinget ved sit Votum er sat istand til at ordne dette Forhold, uden at Marineministeriet derved i nogenformelt Henseende sættes i Forlegenhed. Seer man nu nærmere hen til, hvorledes det stiller sig med Størrelsen af den Sum, som man antager hensigtsmæssigt bør anvendes til dette Niemed, da er der af den tidligere Marineminister udtalt —, der er endog gjort Skridt af ham i saa Henseende

ved at forelægge Endringsforslag for det andet Thing, som altsaa maa tyde paa en fast Overbeviisning fra hans Side — han har udtalt, at et Beløb af 9,000 Rb., for at nævne en rund Sum, vilde være nødvendig, og at det for en ringere Sum ikke vil være muligt at tilvejebringe et betryggende Opshyn med Orlogsværftet. Denne Mening er jeg af lige som min Forgænger i Marineministeriet. Jeg troer ikke, at man vil være istand til at indskrænke det Politiofsyn, som nu er indrettet paa Orlogsværftet, i nogen betydelig Grad, uden at man derved, om jeg saa maa sige, sætter Statens Eiendom i Fare. Tidligere blev Orlogsværftet bebogtet af Militaire i Forbindelse med Opshynsbetjente ved de forskellige Indgange og Porte, men det militaire Opshyn var dog i ethvert Tilfælde det overveiende, ligesom den større Deel af Bekostningen blev anvendt i denne Retning. Paa den Tid kostede Bevogtningen paa Nyholm noget over 20,000 Rb.; senere — jeg gaar tilbage til 1856 — blev der nedsat en Commission for at tage dette Forhold under Overveielse og fremkomme med et Forslag til, hvorledes Opshynet paa Værftet hensigtsmæssigt burde ordnes. Denne Commission kom til den Anskuelse, at dette hensigtsmæssigt kunde gøres ved et eget Politit, bestaaende af et Antal Betjente, som den anslog til 32, og Udgiften, den kom til, var ikke stort mindre, end der tidligere havde været anvendt, saasom den oversteg den Sum af 20,000 Rb., som Opshynet paa Værftet indtil da havde kostet. Som Sagen i dette Diebliff stiller sig, har Politiet paa Værftet en Styrke af 21 Personer, nemlig en Overbetjent og 20 Underbetjente, altsaa betydeligt under, hvad man i 1856 ansaae for nødvendigt. Gjenstandene, som skulle bevogtes, eller Værdiene, som ere tilstede paa Værftet, ere betydeligere end dengang, betydeligere derved, at Alt, hvad der tidligere var paa Gammelholm, Hovedmagasinngjenstande osv. ere overførte til Nyholm, som omfatter Alt, hvad der er af Værbi og tilhører Søetaten. Samtidig er der endnu et Forhold, som jeg ikke kan lade uberørt, nemlig den større Kethed ved Brandstiftelse. Det er en Ting, der har vilst sig i mangehaande Forhold, og som ogsaa paa Orlogsværftet har vilst sin Virkning. Det